

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **Y. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 12. 2004, č. j. 61 Az 105/2004 – 20,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 20. 12. 2004, č. j. 61 Az 105/2004 – 20, zamítl žalobu ze dne 13. 5. 2004, doplněnou dalším podáním žalobce ze dne 15. 6. 2004, jimiž se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2004, č. j. OAM-1744/VL-10-03-2004, a rozhodl dále tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Citovaným rozhodnutím žalovaného byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalovaný dospěl k závěru, že skutečnosti, jimiž žalobce odůvodnil svou žádost o udělení azylu, t. j. obava z možného jednání ze strany soukromých osob a legalizace pobytu v České republice, nejsou žádným z důvodů taxativně vyjmenovaných v § 12 zákona o azylu, za nichž lze azyl udělit. Tím jsou naplněny podmínky ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, neboť žadatel neuvádí žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu.

Krajský soud v Ostravě dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, neboť rozhodnutí žalovaného bylo zcela v souladu se zákonem a žalobu tudíž podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost podle § 102 a násl. s. ř. s., v níž obecně vytýkal krajskému soudu, že žalobu zamítl, ačkoliv správní orgán se při posuzování jeho žádosti o udělení azylu dopustil řady procesních pochybení. Uvedl,

že v zemi původu je ohrožen na životě ze strany vymahačů nesplaceného dluhu, a že si je vědom toho, že sama tato skutečnost není důvodem pro udělení azylu. Vytýkal soudu, že přehlédl, že chování vyděračů je součástí celkových poměrů na Ukrajině, které jsou policií tolerovány (není možno se na ni obrátit), přičemž tyto úvahy (obavy z pronásledování) se ve smyslu Příručky k postupům a kritériím pro určování pro postavení uprchlíků, vydané Vysokým komisařem v lednu 1992 v Ženevě, mohou stát důvodem pro udělení azylu. Navrhoval, aby rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě bylo zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Dále žádal, aby Nejvyšší správní soud přiznal ve smyslu § 107 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek, a dále žádal, aby mu byl pro řízení ustanoven bezplatný právní zástupce z řad advokátů ve smyslu § 30 o. s. ř. a 138 o. s. ř., a dále též tlumočnick ruského jazyka.

Krajský soud v Ostravě přípisem ze dne 21. 2. 2005 vyzval žalobce (dále jen „stěžovatele“), aby ve lhůtě 10ti dnů zaslal soudu zpět řádně vyplněný, podepsaný a datovaný formulář „Potvrzení o osobních, výdělkových a majetkových poměrech“, který mu v příloze zaslal, a to za účelem posouzení jeho žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů. Stěžovatel výzvě soudu vyhověl a vyplněné potvrzení (vyjádření) o osobních, výdělkových a majetkových poměrech soudu zaslal zpět. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 29. 3. 2005, č. j. 61 Az 105/2004 – 37, návrh stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů zamítl. Poukázal přitom na ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s., podle něhož lze účastníku, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, ustanovit na návrh zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování platí v takovém případě stát. Zdůraznil, že jednou z podmínek pro to, aby byl účastníku řízení ustanoven zástupce z řad advokátů, je splnění předpokladů pro osvobození od soudních poplatků. Z vyjádření stěžovatele o jeho osobních, majetkových a výdělkových poměrech však krajský soud zjistil, že toho času vlastní finanční prostředky ve výši 40 000 Kč, dostává peněžní prostředky od rodičů z Ukrajiny. Za této situace krajský soud dovodil, že u žalobce nejsou splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a proto jeho žádost o ustanovení zástupce zamítl. Současně tímž usnesením krajský soud poučil stěžovatele, že podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Protože stěžovatel v řízení vystupuje jako osoba bez vysokoškolského právnického vzdělání a jeho žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů soudem byla zamítnuta, je na něm, aby si ve lhůtě 15ti dnů od doručení usnesení zvolil pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů sám. Poučil jej současně, že pokud nebude této výzvě v uvedené lhůtě vyhověno, bude věc postoupena Nejvyššímu správnímu soudu, který může kasační stížnost odmítnout.

Uvedené usnesení bylo doručováno stěžovateli na adresu jím uvedenou, t. j. P. 9 – B., U. – P. 569, avšak vzhledem k tomu, že adresát nebyl v den pokusu o doručení, t. j. 7. 4. 2005, zastížen v místě doručování, byla obálka s písemností uložena téhož dne na poště a adresátu byla v místě bydliště zanechána zpráva, aby si ji vyzvedl. Opakovaná výzva k vyzvednutí zásilky byla pak podle záznamu pošty učiněna dne 18. 4. 2005. Adresát si však v úložní lhůtě, která skončila dne 22. 4. 2005, písemnost nevyzvedl, a zásilka byla proto téhož dne vrácena zpět Krajskému soudu v Ostravě, kam došla dne 25. 4. 2005.

Krajský soud poté předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti, přičemž v předkládací zprávě (m. j.) uvedl, že přes výzvu soudu není žalobce (stěžovatel) v řízení zastoupen advokátem.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle obsahu spisu vystupuje stěžovatel v řízení jako osoba bez právnického vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, o čemž svědčí též zejména jeho žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti z řad advokátů. Tato žádost stěžovatele byla však výše již zmíněným usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 3. 2005, č. j. 61 Az 105/2004 – 37, zamítnuta, neboť uvedený soud zjistil, že stěžovatel nesplňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a tím nesplňuje jednu z podmínek pro možné ustanovení zástupce ve smyslu § 35 odst. 7 s. ř. s. Současně s tímto zamítnutím vyzval stěžovatele, aby si sám zvolil zástupce na základě plné moci a osvědčil tuto skutečnost soudu ve lhůtě 15ti dnů od doručení uvedeného usnesení. Protože se adresáta nepodařilo v době doručování písemnosti zastihnout, byla mu písemnost v souladu s ustanovením § 42 odst. 5 s. ř. s. a § 46 odst. 1, 3 a 6, zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, uložena u pošty a adresát byl o tom vyrozuměn. Podle naposledy citovaného ustanovení platí, že nevyzvedne-li si zásilku do tří dnů od doručení, platí, že poslední den této lhůty je třeba pokládat za den doručení písemnosti. Tímto dnem bylo pak pondělí dne 11. 4. 2005. Od uvedeného data je třeba počítat soudem stanovenou lhůtu 15ti dnů, v níž měl stěžovatel vyhovět výzvě soudu k předložení plné moci udělené advokátu, který jej bude v řízení zastupovat. Stěžovatel tak však neučinil ve stanovené lhůtě, která skončila v úterý dne 27. 4. 2005, ale neučinil tak ani později - až do předložení spisu Nejvyššímu správnímu soudu, ani v průběhu řízení před tímto soudem.

Za této situace nutno uzavřít, že stěžovatel neodstranil nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložil plnou moc osvědčující, že je zastoupen advokátem. Pro uvedený nedostatek nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat její věcnou důvodností (§ 105 odst. 2, § 46 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ta byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. července 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu